

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

luty 2025

www.zr.diecezja.pl

101

MYŚLI DO HOMILII

1. W odczytanej dziś Ewangelii spotykamy Apostołów, którzy przeżywają wielki lęk, gdyż burza na jeziorze zagraża zatonięciem łodzi. Budzą Jezusa i przeżywają zdumienie, kiedy On ucisza wzburzone fale jeziora. Potem przeżywają kolejne zdumienie, gdy słyszą pytanie Pana: „Czemu tak bojaźliwi jesteście? Jakże wam brak wiary!”. Nie spodziewali się takiego wyrzutu. Jest on jednak bardzo pomocny. Każe nam podjąć głębszą refleksję nad naszą wiarą. Słowa Jezusa o wierze możemy również odnieść do nadziei. Apostołowie stracili nadzieję, że mogą zostać ocaleni. Nie potrafili zaufać Jezusowi, który był z nimi. Widzimy tu ścisły związek wiary z nadzieją. Wiara pozwala nam poznać moc Boga, a nadzieja pozwala nam w tym Bogu złożyć nadzieję.

2. W dzisiejszym nabożeństwie pierwszosobotnim będziemy rozważać fragmenty niezwyklej encykliki papieża Benedykta XVI o chrześcijańskiej nadziei („Spe salvi”). Przywołajmy już teraz niektóre myśli z tego dokumentu. „[Św. Paweł Apostoł] „mówi on do Tesaloniczan: «Nie powinniście smuć się, jak wszyscy ci, którzy nie mają nadziei» (1 Tes 4,13). Także tu jawi się jako element wyróżniający chrześcijan, fakt, że oni mają przyszłość: nie wiedzą dokładnie, co ich czeka, ale ogólnie wiedzą, że ich życie nie kończy się pustką [...]. Ewangelia nie jest jedynie przekazem treści, które mogą być poznane, ale jest przesłaniem, które tworzy fakty i zmienia życie. Mroczne wrota czasu, przyszłości, zostały otwarte na oścież. Kto ma nadzieję, żyje inaczej; zostało mu dane nowe życie. Teraz jednak pojawia się pytanie: na czym polega owa nadzieja, która – jako nadzieja – jest «zbawieniem»? Istotę odpowiedzi zawiera wspomniany przed chwilą fragment *Listu do Efezjan*: zanim Efezjanie spotkali Chrystusa, nie mieli nadziei, ponieważ nie mieli «Boga na tym świecie». Poznać Boga – prawdziwego Boga – oznacza otrzymać nadzieję” (2-3).

3. Jutro będziemy przeżywać święto ofiarowania Pańskiego. Maryja z Józefem przynoszą Jezusa do świątyni. Przedstawiają Go Bogu. Wskazują kierunek życia i źródło nadziei. Prośmy Maryję, którą czcimy jako Matkę nadziei, aby wypraszała ten dar dla nas, tu zgromadzonych oraz dla wszystkich naszych braci i sióstr.

MEDYTACJA O TAJEMNICACH RÓŻAŃCA

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują. Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Panie Jezu, klękamy przed Tobą obecnym w Najświętszym Sakramencie i dziękujemy Ci za nadzieję, którą napelniasz nasze serca. Ty jesteś naszą nadzieją, bezpieczną i silną kotwicą naszych dusz, naszym zbawieniem. Tobie nieustannie chcemy powtarzać: „Jezu, ufam Tobie”. Dziękujemy Ci, Panie, za Rok Jubileuszowy 2025, dziękujemy za zachętę do tego, byśmy byli pielgrzymami i apostołami nadziei. Dziękujemy za dar Ducha Świętego, który swoją nieustanną obecnością na drodze Kościoła, obdarza nas światłem nadziei: podtrzymuje ją jak pochodnię, która nigdy nie gaśnie, aby wspierać i ożywiać nasze życie. Istotnie, nadzieja chrześcijańska nie zwodzi ani nie rozczarowuje, ponieważ opiera się na pewności, że nic i nikt nigdy nie będzie w stanie oddzielić nas od Bożej miłości (por. „Spes non confundit”, 2). Dziękujemy Ci wreszcie, Panie, za encyklikę papieża Benedykta XVI o chrześcijańskiej nadziei – „Spe salvi” – której fragmenty chcemy dzisiaj rozważać. Niech Twój Święty Duch prowadzi nas w czasie modlitwy i medytacji, a także w czasie rozważania różańcowych tajemnic.

Śpiew: Będę śpiewał Tobie, mocy moja.

L1: Z Listu do Hebrajczyków: „Mając zaś kapłana wielkiego, który jest nad domem Bożym, przystąpmy z sercem prawym, z wiarą pełną, oczyszczeni na duszy od wszelkiego zła świadomego i obmyci na ciele wodą czystą. Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy” (10,21-23).

Śpiew: Będę śpiewał Tobie, mocy moja.

L2: „Odkupienie», zbawienie, zgodnie z wiarą chrześcijańską, nie jest jedynie zwyczajnym wydarzeniem. Odkupienie zostało nam ofiarowane w tym sensie, że została nam dana nadzieja, nadzieja niezawodna, mocą której możemy stawić czoło naszej teraźniejszości: teraźniejszość, nawet uciążliwą, można przeżywać i akceptować, jeśli ma jakiś cel i jeśli tego celu możemy być pewni, jeśli jest to cel tak wielki, że usprawiedliwia trud drogi”.

Śpiew: Będę śpiewał Tobie, mocy moja.

L1: Trzeba „zapytać wprost: czy wiara chrześcijańska jest również dla nas dzisiaj nadzieją, która przemienia i podtrzymuje nasze życie? Czy jest ona dla nas «sprawca» – czyli jest przesłaniem, które kształtuje w nowy sposób samo życie, czy też jest już tylko «informacją», którą z upływem czasu odłożyliśmy na bok i która wydaje się ustępować informacjom bardziej aktualnym?

Poszukując odpowiedzi na te pytania, warto „wyjść od klasycznej formy dialogu rozpoczynającego Chrzest. Kapłan pyta: «O co prosisz Kościół Boży?» Odpowiedź: «O wiarę». «Co daje ci wiara?» «Życie wieczne». W tym dialogu rodzice proszą dla dziecka o dostęp do wiary, wspólnotę z wierzącymi, gdyż w wierze upatrują klucza do «życia wiecznego». [...] Oczekują, że wiara, do której przynależą materialność Kościoła i jego sakramentów, da ich dziecku życie – życie wieczne. Wiara jest substancją nadziei”.

Śpiew: Będę śpiewał Tobie, mocy moja.

L2: „Wieczność nie jest ciągiem następujących po sobie dni kalendarzowych, ale czymś, co przypomina moment ostatecznego zaspokojenia, w którym pełnia obejmuje nas, a my obejmujemy pełnię. Możemy jedynie starać się myśleć, że ten moment jest życiem w pełnym znaczeniu, wciąż nowym zanurzeniem się w głębię istnienia. Tak to wyraża Jezus w Ewangelii według św. Jana: «Znowu [...] jednak was zobaczę i rozraduje się serce wasze, a radości waszej nikt wam nie zdoła odebrać» (16,22). Taki kierunek musimy nadać naszej myśli, jeśli chcemy zrozumieć, ku czemu dąży chrześcijańska nadzieja, czego oczekujemy od wiary, od naszego bycia z Chrystusem”.

Śpiew: Będę śpiewał Tobie, mocy moja.

L1: „Święta Maryjo, Ty żyłaś Świętymi Pismami Izraela, które mówiły o nadziei (por. Łk 1, 55). Dlatego też pojmujemy święty lęk, jaki Cię ogarnął, gdy anioł Pana wszedł do Twojej izby i powiedział Ci, że masz wydać na świat Tego, który jest nadzieją Izraela i którego świat oczekuje. Dzięki Tobie, przez Twoje «tak», nadzieja tysiącleci miała stać się rzeczywistością, wejść w ten świat i w jego historię. Pochyliłaś się przed wielkością tego zadania i powiedziałaś «tak»: «Oto ja, służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego» (Łk 1, 38).

Śpiew: Będę śpiewał Tobie, mocy moja.

L2: Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za te papieskie słowa o nadziei. Pomóż nam coraz lepiej rozumieć, czym jest chrześcijańska nadzieja i jaką ważną rolę odgrywa w naszym życiu. Umacniaj ten dar w naszych sercach. Udzielaj go tym, którzy go utracili i żyją jak ludzie pozbawieni nadziei. Prosimy o to w cichej modlitwie.

Chwila ciszy.

Śpiew: Będę śpiewał Tobie lub W swoim wielkim miłosierdziu.

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

P: Rozważmy dzisiaj tajemnice światła. Wynagradzajmy tą modlitwą Maryi za zniewagi i bluźnierstwa które nieustannie ranią Jej Niepokalane Serce.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Chrzt Pana Jezusa w Jordanie

P: „A gdy Jezus został ochrzczony, [...] otworzyły Mu się niebiosa i ujrzał Ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i przychodzącego na Niego” (Mt 3,16). Maryjo, Matko nadziei, wprowadzaj do naszych serc Ducha Świętego.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Cud w Kanie Galilejskiej

P: Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam [Jezus] powie” (J 2,5). Maryjo, Matko nadziei, prowadź nas, abyśmy z radością pełnili wolę Bożą, czynili to, czego uczy nas Twój Syn.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Głoszenie Ewangelii i wzywanie do nawrócenia

P: Jezus nauczał: „Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię!” (Mk 1,15). Maryjo, Matko nadziei, wypraszaż nam łaskę ciągłego nawracania się i życia Słowem Bożym.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Przemienienie na Górze Tabor

P: „Gdy Jezus się modlił, wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego odzienie stało się lśniaco białe. A z obłoku odezwał się głos: «To jest Syn mój, Wybrany, Jego słuchajcie!»” (Łk 9,29.35). Maryjo, Matko nadziei, pomagaj nam bezgranicznie zawierzyć Miłości.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Ustanowienie Eucharystii

P: Jezus „wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie połamał go i podał mówiąc: «To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę!»” (Łk 22,19). Maryjo, Matko nadziei, bądź wraz z Synem w naszych sercach, ucz nas Go adorować.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.